

Gaspatronen voor een dassenburcht in de Ardennen. Foto Pieter Elbers.

Hoewel de pogingen om vossen in Wallonië tegen hondsdelheid in te enten succesvol verlopen, zorgt het plotseling opduiken van besmette dieren voor grote opwindning. Voldoende reden voor de gemeentebesturen van Esneux, Andenne, Namen en Sprimont om een officiële mededeling op te hangen, waarin de jachteigenaars werden opgeroepen wezels, hermelijnen, bunzingen, vossen, steenmarters, boommarters en otters te verdelgen. Men beloofde zelfs een premie van 500 frank voor elkeen die een kadaver van een das of een vos bij de gemeente inleverde. Voor vossen is zulks niet ongewoon, maar voor dassen ...?

Sorry, misverstand

Het duurde niet lang voor natuurbeschermers reageerden en er op wezen dat de gemeenten in de fout gingen. Dit omdat een aantal soorten bescherming genieten en uitermate zeldzaam zijn. De das werd reeds bij koninklijk besluit van 9 maart 1974 uit het reglement van de diergeeneskundige politie op de hondsdelheid van 10 februari 1967 gelicht en in 1984 volgden bij ministerieel besluit van 18 januari otter, hermelijn, steenmarter en boommarter. Eigenaardig genoeg reageerde de tot de bestrijding van hondsdelheid bevoegde inspecteur, Léon Hal-

let, niet op een schrijven van Dr. Libois van de Luikse universiteit en medewerker van de Waalse zustervereniging van de NCBR. De gemeentebesturen deden dit gelukkig wel en verontschuldigten zich voor dit betreuenswaardige voorval. Er bleken in de archieven nog een aantal oude aanplakbrieven te zitten en de gemeentebesturen meenden die nog te kunnen gebruiken. Zij hadden er niet bij stilgestaan dat ondertussen het een en ander veranderd kon zijn.

Onwetende dienst

De NCBR van haar kant reageerde bij de Dienst Natuurbehoud van het Waalse gewest. Daar bleek men niet op de hoogte te zijn van het voorval, ook al is deze dienst gevestigd in Namen, één van de overtredende gemeenten. De verantwoordelijke ambtenaren zouden het voorval onderzoeken, zodra wij hen de nodige documentatie toestuurd. Dat hebben we gedaan, hoewel zij ook rechtstreeks de betrokken gemeenten konden aanspreken. Naar de verdere gevolgen van onze tussenkomst hebben we vooralsnog het raden. De aanplakbrieven zijn evenwel verwijderd en daar ging het om. Het zal niet meer gebeuren, althans niet in deze vier gemeenten.

Dirk Criel

